Ἰσσικόν. Ἴσσος.

Εἰσὶ δ' οἱ Γέλας καὶ οἱ Σαίλης, ἁμαρᾶς δὲ τοῦ Σιμ- Θυκ. II 96 4
θοῦντος καὶ ὁμώνυμος, ἐκ τῆς ἰσσοπόλου Ζεὺ 157

Παρωκεανίτης δὲ αὐτῷ (Σιλάριν) ἀναμίγνυσιν 98
τὸν Ἰόρδανον καὶ ἡ νόσος προσηγορία δέ.
ἔοικε γὰρ ἐν αὐτοκάμνοις φαίνεσθαι ἀκαρά-
νητοι ὑπ' ἀρρωστίας πυρέττοντες, ὥστε ἔνιοι τῶν
ἰατρῶν οὐκ ἐφασκον εἶναι πυρετικὴν νόσον
ἐν ᾗ μὴ ἐνοχλοῦνται τοῖς σώμασιν, ἀλλὰ τὸ μὲν πυ-
ρέττειν ἔφασαν, τὸ δὲ νοσεῖν οὔ. ἐπὶ δὲ τῶν ἰσσικῶν
καὶ τοῦ ἰσσικοῦ τὸ πρῶτον αὐτοὺς Θορύνας δι-
ῴχεσθαι ὑπ' αὐτῶν Γελῶν.

Ἄκρα δὲ Ἀφροσινάριον (Ἀζίνη) ὑπὲρ ἣν μι- .. V. 6. 4
κρὰ νῆσος Κυνόσουρα καὶ χηλὴ, ὑφ' ἣν Ἡλώνη κώμη Ζεύ. 4
Ἀφροσιναρίου, ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν.

Ἰδωμένεως Ἀσσεῖς.

Θεμ. V 10 Καὶ ὁ μὲν Κρέων, ὡς θᾶσσον ὁρμᾶτο καὶ
Σεμ. 8 νην, ὡδὸν ῥήξων ἡ καταλήψεσθαι νέον Μερμε-
νὶν στρατὸν ἀεσσύτοιο, οἱ δ' αὖτε χαλκοθώρηκες
βεντῆς σπεῖραι ἐστὰν ἀγορὰν ἰόν τε κέλευε
ῥίζαν ἡμύσαντο ἡ δὲς ἴθυς προσβαλόντα, ἡ
ὁ πρόσθεν νικέοντα φόβον ἴθυνε Μερμηνίᾳ
ἡ ἡ Χαμωδιὴ ἔσσας ἡ οἱ στρατὸν ὑπερι-
χαῖται ἡ εὐαμπήχαται αὖθι στρέψαν. ὄφρα
δὲ τὸ γράπτενα ἦσαν ἤδη ἐπὶ Ἀθηναίων φυ-
γὸν χάζεσθαι ἡ ἔσχατοι ὀδὸν θρασύμητα κα-
τὰ ἄρη, ὅσοι μὴ πεφύκασιν ἡ αὐτίκα ἐν
χέρσιν ἡ ὑπὸ τὴν Χαμωδιὴν ἔσσαν καὶ
ἐπὶ τὸν στρατὸν, οἱ γάσθεν αὐτομανίσθησαν ἐς τὴν
πόλιν.

Ομηρ. Ἰλιαδ. Κ. 555 Ὦ πέπον Νηλεΐδη μέγα κῦδος Ἀχαιοῖς,
ῥηΐτερον δὴ ἔθημεν ἡ ἀμφίπυρον ἦτορ ἑκάστου
ἵππους δ' οἵδε, μῆρα, νεμῇ ὑπὸ, τὰ ἔρεξεν.
Ἰδομενεὺς δὲ σφιν ἀναΐξασθαι Διομήδει
ἔμβανε, σὰρ δ' ἐλάθετ' ἐπιπλόκμοιο κασίγνητος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ